

MINISTERSTVO VNITRA  
Poradní sbor ministra vnitra  
ke správnímu řádu

### **Závěr č. 104**

**ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 10. 6. 2011**

#### **Nepřerušování správního řízení na požádání žadatele podle § 64 odst. 2 správního řádu**

*Žádosti žadatele podle § 64 odst. 2 správního řádu nemusí správní orgán s ohledem na ustanovení § 64 odst. 4 správního řádu vyhovět, jestliže není dán reálný důvod pro přerušování řízení, zejména pokud je z postupu žadatele patrné, že se snaží o průtahy v řízení a jde tedy o zřejmé zneužití práva. V případě nevyhovění pak správní orgán vydá usnesení.*

#### Odůvodnění:

Poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu (dále jen „poradní sbor“) se na základě dotazu zabýval otázkou přerušování řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu. Šlo jednak o to, zda za určitých podmínek nemusí správní orgán žadateli vyhovět, jednak o formu, kterou by v takovém případě měl použít.

Ustanovení § 64 odst. 2 správního řádu stanoví, že *v řízení o žádosti správní orgán přerušuje řízení na požádání žadatele; je-li žadatelů více, může tak učinit jen za podmínky, že s přerušováním souhlasí všichni.* Zákon zde tedy na první pohled neponechává správnímu orgánu možnost žadateli nevyhovět. Pokud žadatel požádá o přerušování řízení, správní orgán je povinen jej přerušit.

Uvedené ustanovení je však třeba vykládat v souvislosti s dalšími ustanoveními správního řádu upravujícími přerušování řízení, především s ustanovením § 64 odst. 4 správního řádu. Podle tohoto ustanovení *lze řízení přerušit na dobu nezbytně nutnou. Při postupu podle odstavců 2 a 3 správní orgán při určení doby přerušování přihlíží k návrhu účastníka.*

Výše uvedený výklad, podle kterého by správní orgán měl absolutní povinnost na požádání žadatele řízení přerušit, nelze tedy použít. Naopak systematickým výkladem

dojdeme k závěru, že postup podle § 64 odst. 2 správního řádu nesmí být v rozporu s odstavcem 4 tohoto ustanovení.

Ustanovení § 64 odst. 4 správního řádu řeší dobu, na kterou je možné řízení přerušit, přičemž stanoví, že přerušit řízení lze na dobu nezbytně nutnou. Smyslem přerušování řízení je zejména umožnit účastníkovi řízení, aby měl časový prostor k tomu, aby mohl obstarat doklady potřebné pro doložení důvodnosti žádosti o zahájení řízení, popřípadě časový prostor pro to, aby zvážil, zda na své žádosti setrvává. Dobu, na kterou řízení přeruší, pak posuzuje a o její délce rozhoduje správní orgán. Jestliže tedy správní orgán shledá, že není dán žádný důvod pro přerušování řízení, zejména v případě, kdy je z postupu žadatele patrné, že se snaží o průtahy v řízení a jde tedy o zřejmé zneužití práva, nelze řízení s ohledem na uvedené ustanovení přerušit. Opačný výklad by byl v rozporu se základními zásadami správního řízení. Ke shodnému závěru dospěl i Městský soud v Praze<sup>1</sup>. V daném případě se jednalo o situaci, kdy správní orgán v řízení o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky řešil opakovanou žádost o přerušování řízení, která nebyla žádným způsobem odůvodněna a doložena. S ohledem na zjištěné skutečnosti se jevila jako zcela účelová.

Pokud jde o formu, kterou by měl správní orgán v případě nevyhovění žádosti o přerušování řízení použít, správní řád výslovnou úpravu neobsahuje. Pro přerušování řízení je však stanovena forma usnesení. Podle názoru poradního sboru by také v případě nevyhovění žádosti o přerušování řízení měla být tato forma použita. Na podporu tohoto závěru lze argumentovat tím, že pokud by správní orgán vyhověl žádosti jen zčásti a přerušil řízení na kratší dobu, než bylo požadováno, učinil by tak usnesením, proti němuž by se žadatel mohl bránit odvoláním. Pokud by však nevyhověl žádosti vůbec a učinil tak pouze sdělením, neměl by žadatel možnost této obrany.

Také již zmíněné rozhodnutí Městského soudu v Praze mlčky akceptuje formu usnesení.

---

<sup>1</sup> Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2010, č. j. 11A 13/2010